

సంప్రదాయ వేదికలు

1. బహ్యర్థము యొక్క మూన్సికప్పతి	300.00
2. నవ్యయుగావతరణకు ఏకాదశ పుష్టులు	140.00
3. నవయుగ సాహిత్యము (ప్రజ్ఞావత్తార కథామృతము)	180.00
4. పరిప్రాజకుల కరదీపిక	180.00
5. యూనివర్సిటీ మైండ్	130.00
6. అమృతర్థ విద్య	120.00
7. ఆణిముత్యాలు (భగవదీత ముఖ్యంశాలు).	130.00
8. ఆత్మకథ	60.00
9. విజ్ఞప్తి యోగసాధనలు	60.00
10. అకట్ట అనాటమీ, వేదిక వాస్తు, అస్ట్రాలాజీ, హోమియోపథి	60.00
11. గహనా కర్మచోగతి:	50.00
12. ప్రాక్తికట దియాసభీ	50.00
13. ఆధ్యాత్మిక విద్య లక్ష్మీము	30.00
14. త్రిమతీ గాయత్రీమాత ధ్యానవిధానము	25.00
15. శ్రీసుక్తము	20.00
16. 10 అసనాలు - సూర్య నమస్కారాలు	10.00

ప్రతులకు:

❖ పి. సితారాముడు	భోమపరం	90106 47325
❖ శ్రీమతి జ. అసురాధ	రేపల్లి	90309 80315
❖ శ్రీమతి కె. సౌజణ్య	బిలాపట్లం	98858 74477
❖ శ్రీమతి ఎమ్మ. సుబ్బలు	ప్రోదరాబాద్	94909 94835

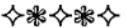
భూమి ప్రశ్నలుగా ఒకటిభిల్లి	పోట్టె - సమాచిత్రముల తర్వాత
ఉపాఖయాల సాధనంలుల్లార్ కథామృతము	పోట్టె - దేవమంత దేవాలయము
ఐదు వీళులు - ఐదు వీళులు వీళులు ప్రతంపను	పోట్టె - త్రయ్మ, కొనము
పోట్టె - విషయముల సాధనము	పోట్టె - విషయముల సాధనము

స్వర్ణయ్యగాం

సుఖాని యుగపు మాసపత్రిక

- * యోగవిద్యను మీకు కావలనింది ఒకబే, దూకే సాహసం కావాలి. దూకేయగలగాలి.
- ❖ ఇది చాలా గొప్పది అని తెలుసు. కానీ దూకేకపోతున్నామనే ఆ బాధ ఉండే, ఆ బాధని “అర్థన విషాద యోగము” అన్నారు.
- * యోగము అనేది అదేదో చాలా గొప్పది ఉంది. దాన్ని నేను పాంచాలి అనే ఆ అవేదన, ఆ తపన, మీలో బయలుదేరనంత వరకు, యోగవిద్య యొక్క మొదటి అడుగు ఇంకా మనం వెయ్యలేదని అర్థం.
- ❖ మనమందరం అనేక జన్మల బట్టి ఆ మెట్టు మీదే ఉన్నాం. ఆ మెట్టు సుంచి దూకేకపోతున్నాం.

రూ. 20.00 పిట్టిల్ 2013

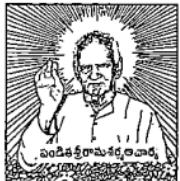
విషయ సూచిక

- ❖ భూతుక శలీరము ఖీకు లభించడానికి కారణం
గురువు యొక్క అస్సేర్పునునే 4
- ❖ ఖీరు ఏమి చేయకండి
ఖీ లోపల ఉన్న గురువుని చేయనిష్టండి 8
- ❖ ఆ కుర్కల్తే యుద్ధం మన శలీరాలలో
ముహుర్ రకాలుగా జరుగుతుంది 11
- ❖ ఆయుష వరించాలి. మనం కాదు 15
- ❖ ఖీ అస్సైన గురువు ఖీ మనస్సే 21
- ❖ ధర్మక్రతలిని ఆ గ్రూడ్రికాలు నుండి బయటపడండి 23

(1998 అక్టోబరు 11, 12 శారీరఖల్లో భగవద్గీత, అర్థాన విపాదయోగం ఖీద
దా॥ ఎమి. శ్రీరామకృష్ణగారు ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు నుండి)

సంపుటి - 8	సంచిక - 4	చండి రటింపులల్పిత కార్యక్రింశి :
స్వద్రుయుగము మానవత్తుక సంవత్సర చండి : రూ. 240.00	పే. సీతారాముడు, 8-2-6/9-1, ప్రతాంత వీధి, సర్పమ్మె అగ్రపథిరం, థిముపరం - 534 201, పట్టణ. జల్లు.	ఫోన్ నం. : 90106 47325 78421 33860
ఆంక్రా బ్యాంక్ అనేలైన్ ఎత్తాంట్ నెం. 00461 00110 20050 IFSC Code : ANDB 0000046		

Printed and Published by P. Sita Ramudu and Printed at Akhanda Gurusatta Printers,
Bhimavaram and Published at 8-2-6/9-1, N. AgraHaram, Bhimavaram, W.G. Dt., A.P.
Editor : P. Sita Ramudu

ఈ లిగువ పరిజనుల భాగస్వామ్యముతో ఈ సంచిక పెలుపడినది

శ్రీ. వి. శివకుమార్	పానుమకొండ
శ్రీమతి బి. అపూర్వా	రెవల్వె
శ్రీ రామసంద స్వామి	అమలాపురం
మాంచ శంబలా	పైదరాబాద్
శ్రీ. టి.వి.ఎన్. నాగేశ్వరరావు	యలమంచిలి
శ్రీమతి ఎమ్. సరాటులుమారి	విశాఖపట్టం
శ్రీమతి ఎస్. రాజేశ్వరి	విశాఖపట్టం
చి॥ కె. ఓజ్యుని	విశాఖపట్టం
చి॥ జ. రామనాథ్	విశాఖపట్టం
చి॥ జ. రఘునాథ్	విశాఖపట్టం
పై పరిజనులు అందరికి ప్యాడయప్పార్క శ్రేష్ఠజ్ఞతలు	
గురు సీతారామ్	

5.4.13 నాటికి స్వద్రుయుగము మానవత్తుక సభ్యుల నంఖ్య : 144

భాతిక శరీరమ్మ మీచు లభించేడానికి కారణం గొప్పవ్యాధి యొక్క అస్థిగ్రహమే

భగవద్గీత గురించి అనేక మంది వెప్పినప్పటికి భగవద్గీతను ఎవరూ యోగవిద్య పరంగా చెప్పేరేదని నాకు అన్నిస్తుంది.

భగవద్గీతలో యోగము కంటే గొప్పవ్యాధి లేదు, తపస్సు కంటే, జ్ఞానము కంటే కూడా యోగమే గొప్పది, సువ్యు యోగవంతుడిని కా అని శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినప్పటికి కూడా ఎందుకో ఆ దృష్టికోణం రాలేదు.

❖ ఇక్కడ ఆ దృష్టికోణంలో భగవద్గీతను చదువుకుంటాం.

❖ భగవద్గీతను యోగవిద్యపరంగా చదువుకుంటున్నప్పుడు భగవద్గీతలోని 18 అధ్యాయాలూ యోగవిద్యా.

అర్థమని విశాద యోగోనాము ప్రథమోధ్యాయః. అది కూడా యోగమే. సాంఖ్యయోగము, కర్మయోగము, జ్ఞానయోగము, విజ్ఞానయోగము, చివరికి మౌత్ సన్యాసయోగము. అన్ని యోగాలే.

భగవద్గీతలో ఉన్నటువంటి 18 అధ్యాయాలు కూడా యోగాలే.

ఇక్కడ యోగము అనే పరాన్ని, ముఖ్యంగా ప్రపంచానికి ఒక మార్గదర్శకులం కాదల్చుకున్న మన సమూహము, యోగవిద్య యొక్క అంతరాభ్యాసి జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోండి.

చాలా మంది నన్న అడుగుతూవుంటారు, “మాస్టర్! మరి మాకు గురువు ఉన్నాడు?”

- వాళ్ళ ఆ ప్రశ్న వేయబాసికి కారణం నేనే.
ఎంపుకంటే, నేను ఒం చెప్పుఱంథానంటే,
ఈ భాతిక శరీరధారి ఎవర్లు కూడా మీరు గురువుగా స్వీకరించకండి అని.
ఈ కలికాలంలో ఆ మాట అనటానికి కావలసిన కారణాలు ఉన్నాయి.

“మరి భాతికశరీరధారి అయినటువంటి వ్యక్తిని నేను గురువుగా స్వీకరించచకపోతే, సూక్ష్మశరీరంతో వచ్చేటటువంటి గురువును నేను గుర్తించలేను కనుక, మరి నా పరిస్థితి ఏమిటి?” అది పాపం వాళ్ల (ప్రశ్న).

మనకి ఆ అమమానం ఎందుకోస్తుంది అంటే, గురువుని మనం వెతుక్కుని, “నాయనా నువ్వు నాకు గురువు కా!” అని ఆ మహానుఖాపి చేత బెప్పించుకుని, ఫలానా ఆయన నా గురువు అని చెప్పుకున్న తరఫతే గురువు మీ జీవితంలోకి పస్తొరు అనే ఒక మూర్ఖుమైనటువంటి అవగాహన వచ్చేసింది.

❖ మానవ శరీరము మీకు లభించటనే గురువు యొక్క వరదానము.

చాలా జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోండి. జంతూనాం సరజన్ దుర్భభం. జంతుక్కేటిలో ఉన్నాం మనమందరం.

❖ సదగా ఒక విచిత్రమైన త్రాన్సస్ట్రేషన్ వల్ల జంతు స్థాయిలోంచి మనం మానవస్థాయిలోకి వచ్చాం.

ఈ మార్పు మన చేతిలో లేదు. ఈ విధంగా మారటం జంతువు చేతిలో ఉండనుకుంటున్నాడా మీరు? అది గురువు అనుగ్రహమే.

❖ మీకు ఆలర్పి గురువు ఉన్నాడు. లేకపోతే మీకు భాతిక శరీరం రాదు. ఆయన మిమ్మల్ని ఇంత వరకు తీసుకోచ్చాడు. ఆ గురువే.

గురువు అనుగ్రహం మీ మీద ఉంటే మీకు కష్టాలే ఉంటాయి

లక్షల సంవత్సరాలు బట్టి మీరు గురువు యొక్క అనుగ్రహంలో జీవిస్తున్నారు. ఆ గురువు యొక్క అనుగ్రహం వల్లే ఈనాడు మీరు ఈ స్థితిలో ఉన్నారు.

గురువరితలో కూడా నేను మిమ్మటి అర్థం చేసుకోమనేది అదే. గురువరిత పారాయణ చేసును, నాకేం సుఖాలు వచ్చాయి అని ప్రశ్నిస్తారు.

* యోగికి ఈ ప్రశ్న రాదు.

పాఠకుడికి, యోగికి ఈన్న తేడా చాలా జాగ్రత్తగా గుర్తుంచుకోండి.

ఈ మానసికమైన శిర్మానం మీరు వెయ్యగలగాలి.

కచ్చితంగా శిర్మానమే అది.

ఇంత వరకు మనం ఏమనుకుంటున్నాం? “సాయి అనుగ్రహం వల్ల మాకు ఈ కష్టాలు పోయాయి” అని.

మీరు చాలా భ్రమలో ఉన్నారు.

* సాయి అనుగ్రహం వల్ల కష్టాలు పోవు, కష్టాలు వస్తాయి.

“అయితే ఈసారి నుంచి సాయి అనన్న!”

మీరు అన్నా, అనకపోయినా మీ గురువు మీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు. ఆ గురువు యొక్క క్షాపేన్ నుంచి మీరు పారిపోలేరు. మీరెం చేయగలరు అంటే, కట్టు మూన్సుకోగలరు. అంతకంటే మీరెం చేయలేరు. మీరు అది చేస్తున్నారు. కట్టు తెరవంది! అది నేను చేపుంది.

శ్రీ గుర్తుంచుకోండి,
నిజంగా గురువు అనుగ్రహం మీ మీద ఉంటే మీకు కష్టాలే ఉంటాయి.

కానీ మీకు కష్టాలు ఇవ్వాలా, ఇవ్వకూడదా అన్నది కూడా ఆ గురువే నిర్ణయిస్తాము. అది మీ చేతిలో ఏం లేదు.

మీరు చేయగలగే దిబుటంటే,

ఆ నియమాన్ని అర్థం చేసుకుని జీవించటం.

అందుకే అర్థును చాలా తెలివైనవాడు. 18వ అధ్యాయంలో చివరల్ల శ్రీకృష్ణుడు ఏం చెప్పారు, నేను చెప్పవలసింది అంతా చెప్పాను. నువ్వు నాకు భక్తుడిని, ప్రియ మిత్రుడిని. అందుకని నేను ఇదంతా చెప్పాను.

ఇతి శ్లోకమాఖ్యితం గుట్టుమ్ముర్చురం ఏయి

ఇప్పుత్తేపుణ్ణేశిం యథేష్టి తికి కురు. (ఫిలి. 18-63)

ఈ విధముగా రఘుస్తుముల్లభ్యికంచిన పరమ రఘుస్తుమైశ్శ్రీ జ్ఞానమును (గీతాస్తుము) నేను నీకు జెప్పితిని. కీర్తిసంతసు బూమిగా విదారణాచేసిన తదుపరి నీ తెల్లిప్పుమా అట్టులుంపుము.

యుథేష్టి తథి కురు - నీకు ఏది ఇష్టమయితే అది చేయి అన్నాడు.

అర్థును ఆయన మీద ల్రిప్పిక్టుగలిగాడు.

సంప్రదాయిక శ్లోకాల్పుత్తు త్వర్తుపావిక్షయంచుక్

ప్రథమాల్పుత్తు గతప్రందేశి కలపై కవచం తక. (ఫిలి. 18-73)

ప్ర శ్రీకృష్ణు! నీ యముస్తుములనస నా యమును నుండి నుండి నుండి నుండి ఆశ్చర్యపు తలిగినది. సంచయముల తొలగినది. ఇక నీయాజ్ఞను నెరవేశిందును.

కలపై కవచం తక - నువ్వు ఏం చేప్పే అది చేపును. నేనేం అడగను.

మీరు విమీ చేయకొండి

మీ లాంపిల ఉన్నో గొరువుని చేయగివ్వండి

- ❖ అదిగి స్థితిలో యోగి ఉండదు,
చేసే స్థితిలో ఉంటాడు.
- ❖ “నువ్వు నన్న ఏం చేయమంటావు?
నన్న ఏదో చేయటానికి ఈ భూమి మీదకు దింపావు.”

స్తోం చేప్పుకూతు,
 లెక్కరగానో, క్రూగానో, ఆఫ్సరగానో, జ్యోగానో, ప్రైసెంటగానో, రోడ్సు
 ఉచ్చపాదిగానో, ఇలాగ ఎలా బ్రతికినా ఒకచే, దానికి ఏ విలువా లేదు.

ఎందుకంటే, ఈ భౌతిక జీవితంలో మీరు జీవించే జీవితానికి, అధ్యాత్మిక
 జీవితానికి ఏ విధమైన స్వర్ణ లేదు. ఇది కేవలము ఈ శరీరాన్ని నడిపించుకోవ
 చానికి పనికాస్తుంది అనే శిర్మసనం వేయగలగాలి మీరు.

❖ ఆ శిర్మసనం వేసినప్పుడు మొట్టమొదట మీకు కష్టాలు సుఖాలుగా
 మారతాయి. సుఖాలు కష్టాలుగా మారతాయి.

అది మహాభారతంలో ఎక్కుడ ప్రూవ అవుతుంది అంటే, దూర్మాసురు
 దుర్యోగ్ధరుణి రాజుభవనానికి పశ్శాదు. దుర్యోగ్ధరుణు కడుపునిండా అహరం పెట్టి
 చేయగలిగిన మర్యాదలన్నీ చేశాక ఏమంటాడు,

“మా పాండవులు అదివిలో ఉన్నారు. మీ అనుగ్రహం వాళ్ళకి కూడా
 రావాలి. అందుచేత వాళ్ళకి కూడా దర్శనాన్ని కలగజేయంది” అన్నాడు.

అనుగ్రహం కేసం పంచించాడా? దూర్మాసుడికి కేపం ఎక్కువని
 తెలుసు. అందే ఏమిది? ఏదు ఇక్కడ రాజుభోగాలు అనుభవిస్తూవున్న కూడా
 వాడి దృష్టి అదివిలో ఉంది.

ఉధిలో న్యాల్ ప్రార్థన,

అక్కయపాత్రతో ఉన్నారు.

- ❖ ఆ ఎబోట్ టర్నీ, అదివిలోన్నా అక్కయపాత్ర ఉన్నట్టు జీవించగలగటం.
- ముందు మీరు ఉన్నట్టు జీవించటం మొదలెచితే,
 అది మీ దగ్గరకి వస్తున్నది.

ఈ ఎబోట్ టర్నీ వేసుకున్న తరవాత అర్థన విషాద యోగం మనకి
 అర్థమవటం మొదలెదుతుంది.

ఏమిది లయ్యముకు యొక్క విషాదం?

నాకు కోరికలు తీర్చేదు అనే విషాదం లేదు. అనలు ద్రోవదికి,
 పాండవులకి కోరికలు లేవు. వాళ్ళు మహారాజ పుత్రులు. కానీ

- ❖ అదివిలో ఉండమంచే అదివిలో ఉన్నారు.
- ❖ అదుక్కు తిరమన్నారు ఏకపుత్రపురంలో, అదుక్కు తిన్నారు.
- ❖ కాదూ, మీరు ఘలానా రాజుగారి ఇంటికి వెళ్ళిపోయి గోవల్సి కాయండి,
 వంట చేయండి. చేశారు.

పచు నంఁ చేస్తాంది?

భీముడు. విరాటపర్వంలో చదివుంటారు.

త్రైంబ ఓ చేస్తాంది?

చడలు వేసింది. సెంట్లు సూరింది. సైరంది!

మహర్జ పుత్రులు, శ్రీకృష్ణదిక్ స్వయంగా సంబంధికులు చేయవల
నిన పనా అనిపిస్తుంది మనకి. కానీ వాళ్ళ చేసిందది.

అండుచేట మెట్టమెండు మరు నేడ్చుకోవటంది ఒముంటు,
కీరం చేయరు.

మరెం చేప్పారు మీరు? శరీరాన్ని నిలచెట్టుకోవచానికి కావలనిన పనులన్నీ
ప్రకమంగా చేస్తూవుంటారు. శరీరాన్ని ఆరోగ్యవంతంగా ఉంచుకుంటారు.

ఇంక ఎక్కురుంటే అక్కడుంటారు.

మీకు కోరికలు ఏమైనా ఉంటేకదా మీకు బాధ. ఏం ఉండవు.

♣ అప్పుడు మీ లోపలికి ఆ గురువు యొక్క అంశ దిగటం మొదలెయితుంది.
“మరి ఇవాళే దిగిపోతుందా మాస్టరు?”

చెప్పాలేను. మీలో చాలా మంది మంచి యోగస్తులిలో ఉన్నవాళ్ళు
ఉన్నారు. మీకు గుర్తురావటం లేదంతే, దానికి నెను చేయగలిగేదేముంది?

అందుచేత యోగస్తులి ఎప్పుడు మీకు క్లిక్ అపుతుంది?

చెప్పాలేం, ఈ రోజు రాత్రికి కావచ్చు.

క్లిక్ కావటం లంటే నా ఉద్ఘోషం, నా భావం ఓమటి!

♣ మీరు ఏమీ చేయకుండా, ఆ పరమాత్మ మీ హృదయం లోపల ఉన్నటు
వంటి ఆ గురువు ఏమి నిర్దేశన చేస్తూఛే అదే చేస్తారు.

అర్థముడు మహా భారత యుద్ధానికి రెడీ అయ్యారు. రెడీ అయ్యాక
తనెం చేయదు. తన రథాన్ని, తన శరీరాన్ని నడిపేది ఎవరు? ఆ జగద్గురువే.

ఆ మానసిక న్యూతిని మీరు అర్థం చేసుకోండి.

ఆ కుర్చ్చెత్తి యొడ్డం మేన్ శేరాలలో మీండ్ రెకాలూా జర్మగుతుంచి

భగవదీత క్లిక్లు యొక్క అంతరాభాస్తు గమనించండి.

ఛూతరిష్ట ఉండు:-

ఫ్లూట్తెత్తి ప్రయోగ్తి ప్రవర్తి యాయాత్మక:

ఉండుకు: ప్రాలోకస్తోప క్లిపకర్పుత ప్రంబయ. (భగ. 1-1)

ఇ సంజయాన నా వారలుగు దుర్బోధనాదులు, మొండు పుత్రులగు భద్రురాఖాదు
లును యొచ్చుచువేయు కుతూహలములో ప్రాణ భూమియును కురుక్కేశున తీర
యేము చేసిలి?

ఛూతరిష్ట ఉండు - తెష్టుకు అందే దేహము.

ఛూత అందే కలిగిపున్నవాడు. చేపాన్ని కలిగిపున్నవాడు.

ఎవరు దేహాన్ని కలిగివున్న వాళ్ళ?

మనమందరము.

ఆ ధృతరాష్ట్రుయ మనందరికి వచ్చే త్రవ్య అక్కడ వేస్తున్నాడు.

కానీ లంటసు ఎలాండి వాడు?

గుట్టివాడు.

యోగము చాలా గొప్పది, ట.

శ్రీకృష్ణుడు చాలా గొప్పవాడు, జగద్గురువు, ట.

ప్రితిప్రతిప్రతిప్రాం చాలా గొప్పది, ట.

గుడ్డియేగా, మనకి ఏ అనుభాతులూ లేవు.

భగవంతులు యొక్క అనుభాతి లేదు. అన్ని 'ట'లే.

ఆ గుడ్డితనంలో ధృతరాఘ్వీకి వచ్చిన అనుమానమే మనకూ వస్తోంది. ఏమితి ఆ అనుమానం?

ధర్మశ్శత్తుతి - ఇది ధర్మము అని మనకు తెలుసు.

ఆ విధమైన ధర్మాన్ని ఖర్షణ్ణతి, ఆచరణలో పెడితే కొంపలంటుకుపోతాయని కూడా మనకి తెలుసు.

రూట్ర్ ప్రకారం, ధర్మం ప్రకారము ఆస్మోగా ఏదైనా పనులు చేయబోతే ఏమౌతుందో ఈ కాలంలో మనకి తెలుసుకడా, కుదరదది.

ధర్మశ్శత్తుతి ఖర్షణ్ణతి - ఈ రెండిటి మధ్య ఎప్పుడూ యుద్ధం వస్తుంది.

అందుకే మీరు చూసుకోంది, మీరు యోగులు అప్పునా, కాదా? మీరు సాధకులు అప్పునా, కాదా అనే మీకు అనుమానం వేస్తే, ఈ ధర్మాన్ని మీరు వేసుకోంది.

❖ ఏదైనా ఒక పనిని చేయుచ్చా, చేయకూడదా అని మీకు అనుమానం రాలేదనుకోంది, కచ్చితంగా మీరు సాధకులు కారు.

ఎంచేతంటే, మీకు అనుమానం రాలేదంటే, రెండే ఆయుండాలి, ఏది కర్క్ష మీకు కచ్చితంగా తెలిసి ఉండాలి. తెలిసిందంటే ఇంక మీరు దాలా గొప్ప వాళ్ళి. తెలియలేదు అందే మీకు దాని గురించి అవసరం లేదయినా ఉండాలి.

❖ అందుచేత మీ జవితనంలో నిరంతరం, అఖరికి మంచి నీళ్ళు త్రాగుతోన్న పురుదు కూడా సాధకుడికి ఈ అనుమానం వస్తుంది.

ఐదవ అధ్యాయం చదువుతోన్నప్పుడు మనం చూస్తోం, ఈపిరి పీల్చుకుంటోన్నప్పుడు సాధకుడికి అనుమానం వస్తుంది, “నేను ఈపిరి పీల్చుకోవచ్చా,

పీల్చుకో కూడదా?” అధ్యాయం బాహుంది వాడి చేతిలో అది లేదు. లేకపోతే వాడు ఈ అనుమానంలోనే ఉంటారు, ఈపి, గందరగోళం అయిపోయేది.

ధర్మశ్శత్తుతి యుద్ధకూతు - యుద్ధం కేసం జేరారు.

ఏ విధమైనటువంటి యుద్ధం చేస్తున్నావో జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోంది.

❖ ఆ యుద్ధం మీ శరీరాల్లో 3 రకాలుగా జరుగుతుంది.

ఆ 3 రకాలైన యుద్ధాల్ని గాయత్రీ మంత్రంలో భూర్ భువః స్వః గా, త్రీం తీం కీం గా, ఇవాచ శ్రీకృష్ణాలో యక్క, గందర్ప, నాగ అని చెప్పారు. పేర్లు మారతాయంతే, శాప్తం ఏం మారదు. అందుచేత ఆ మూడు రకాలైనటువంటి యుద్ధాల్ని మీరు గుర్తుంచుకోంది.

❖ మనకి భూతిక శరీరం ఉంది.

ఈ భూతిక శరీరానికి తనకి కావలసిన కోరికలు తనకు ఉన్నాయి.

జ్ఞాతిక శరీరం సుఖంగా ఉండాలని అనుకుంటుంది. ఎందగా ఉంటే చల్లగా కావాలనుకుంటుంది. రకరకాలైన భూతిక సుఖాల్ని అది కోరుకుంటుంది:

❖ కోరుకునేది ఏది? శరీరం.

ఉపయాగించుకునే వాడు ఎవరు? యోగి.

వాళ్ళిద్దరి మధ్య నిరంతరం యుద్ధం జరుగుతూవుంటుంది.

❖ ఇంకోక రకమైనటువంటి యుద్ధం జరుగుతూ వుంటుంది, కోరికలు.

రకరకాలైన కోరికలు. వాటితో వేరే ఒక కామము శరీరం, సూక్ష్మశరీరం ఉంది అని యోగిశాప్తం చెప్పుంది.

❖ యోగి, సూక్ష్మశరీరం మధ్య యుద్ధం.

❖ ఇంక ఆలోచనలు. ఇంక వాటి గురించి గొడవే లేదు కదా!

చాలా మంది నా దగ్గరకొచ్చి చెప్పారు, “మాస్టరు! నేను ధ్వనం చేయటం మొదలెట్టాను, ఎన్నో పిచ్చి పిచ్చి కూడని అలోచనలు వస్తున్నాయో!”

❖ వాళ్ళకి తెలియదనలు, అవి చాలా కర్ణీ అని.

ఇల్లు కట్టువి అంటే శాందెష్వన్ త్రవ్యులాం. త్రవ్యైతే మట్టి బయటకొ స్తుంది. మట్టి బయటకొ స్తుంది, ఇంకెం ఇల్లు కడలారు, గోడ కట్టుమంటే ఏదు గుంట త్రవ్యులన్నారు అంటామా మనం? గోడ కట్టువి అంటే గుంట త్రవ్యులి.

అందుచేత అలోచనలు వస్తుయి. అందులో తెప్పుం లేదు.

* కానీ ఆ అలోచనలు మనకి ఇష్టం లేదు.

ఆ అలోచనలు కూడనివి అని మనకి తెలిసినా కూడా వస్తున్నాయి. ఇది మూడవ రకమైనటువంటి యుద్ధం.

ఈ మూడు రకాల యుద్ధాల్ని గుడ్డిగా చేస్తున్నాం.

❖ శరీరం యొక్క కోరికలు తెలియవు.

యోగి ఎలా ఉపయాగించుకోవాలో తెలియదు.

❖ కాపుమయ శరీరం యొక్క కోరికలు తెలియవు.

యోగి యొక్క కోరికలు తెలియవు.

❖ మనోమయం యొక్క అలోచనలు తెలియవు.

యోగి యొక్క అలోచనలు తెలియవు.

గుడ్డివాడు! ఎవర్కి అధుగుతున్నాను?

ధంచల్య - దివ్యదృష్టి కలిగిన మహాత్ముభేషి.

మనకి వాళ్ళు చెప్పగలరు. మిగతా వాళ్ళు చెప్పులేదు.

ఆయన్ వీలించాలి. మేసం కాదు

* యోగము అనేది సాధన చేసే విషయం కాదు.

అది ముందు చాలా జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోండి.

నెకం పేస్కెర్కు కట్టా క తెల్కే క చేస్యుయి

శ్రుతికంతో తుట్టుం తుట్టుకిల్లి ఉం యాకి. (ఫలి. 11-53)

నన్ను ది రితిగ రీతు చూచుతో. అటువంచి రూపముగల నేను వేయములచే (వేదాశ్వయునపరులచే) గాని. తపస్సువేగాని, దానమువేగాని, యజ్ఞముచే గాని చూచుటకు సక్కుడనుగాను.

విశ్వరాపం గురించి చెప్పు అర్థనుడికి శ్రీకృష్ణుడు స్పృంగా చెప్పారు, వేదాల వల్లకాని, దానాల వల్లకాని, యజ్ఞాల వల్లకాని, తపస్సుల వల్లకాని, ఏ విధంగానూ కూడా నావ్య నాస్య ఏ విధంగా అయితే ఈ విశ్వరాపాన్ని చూడగలిగానీ, ఆ విశ్వరాపాన్ని నువ్వు.

* ఏ విధమైన నీ ప్రయత్నాల వల్ల చూడలేవు.

-- మీ సాధన వల్ల మీరు అనంతమైనటువంటి ఆ భగవంతుడై పొందుతామ్ము అనుకుండి, వెంట్టుకని కట్టి కొండని లాగినట్టే.

అథవి ఒట్టాన్తేవే కిం జ్ఞాతేవ కఠిన్చు

చిష్టాప్రోత్సమం శ్మృత్యుమేకాంవేష భూతేఖగత. (ఫలి. 10-42)

అర్థాని! లేక విష్ణుమైన ఈ (ఇధూతి) జ్ఞానముచే రీకేమి ప్రయోజనముగై నేరి ఆగ్నతునంతును ఒక్క అంశము చేతనే వ్యాపించాయిస్తాను (అని తెలిసికొనుము).

ఈ విశాల విష్ణుము గురించి మీ మనస్సుకి ఏంత తెలుసో ఉపాంపండి.

ఈ పాలవుంతలు, ప్రువ నక్కలాలు, ఎక్కుడెక్కడికో మీరు వెళ్గిలరు. అవన్ని కూడా శ్రీకృష్ణుడు నా యొక్క ఒక్క అంశమే అంటారు.

❖ మీరు చేసే ఈ బధ్య సాధనలు, ఈ గాయత్రీ మంత్రాలు, ఈ యజ్ఞాలు, ఈ అనుగ్రహ మాలమంత్రాల వల్ల మీరు యోగము సాధించలేదు అనే ఒక నిర్దిష్టమైనటువంటి, కచ్చితమైనటువంటి అవగాహనకి మీరు రావారి.

మరి ఈ క్రమంది యోగం?

మరి ఇది అంత క్షం, అసంభవం, మనం చేయలేం అన్వయ్యుడు ఇంక భగవద్గీత వినటం ఎందుకు? దాని గురించి మళ్ళీ 18 యోగాలు ఉన్నాయి. మీరు చాలా జ్ఞాన్తగా వినంది అని నేను చెప్పటం ఎందుకు?

ఎండుకు అంట,

ఈ కు కొం ఈళ్ళయే తుట్టుకునేపై క్షున్ధుఖా

ఇక్కుం ఉనిఖి తే న్ధుః ఏళ్లయే యోగమైశ్వరుము (భగ్. 11-8)

ఈ సిమాంసమయ నెత్తములతో సిచ్చి నా విష్ణు రూపమునుగాంచఱలవు. కాలున తిథ్యద్యుమ్మిని (ఇంగ్లీషులుసు) రికు ప్రసాదించు చున్నాను. దానిచే కంశ్శ్ర సంబంధమైన నా యోగములేకును జాడుము.

ఇక్కుం ఉనిఖి తే న్ధుః - సికు కావలనిన ఆ దివ్యమైన చతుర్వ నేను ఇస్తాను.

❖ ఆయన ఇవ్వకపాతే మీరు చూడలేరు.

ఇవ్వమనింది ఆయన. చేయవలనింది ఆయన.

ఉపరాధిక్తుల్క కూడా ఈ సూటు చాలా స్ఫ్రోంగా చెప్పబడుటంది,

ఆయన న దలందారి. మనం కాదు.

మనం ఏమిలీ? అస్తిత్వమే పెదతాం అంతే.

❖ ఈ అస్తిత్వమే యొక్క రిజ్ట్ ఏమముతుంది అనేది నిర్దయించేటమవంటి ప్రశ్నల అధారిటి ఆ యోగశ్వరుడు, ఆ పురుషోత్తముడు.

“మరి ఈ సాధనలన్ని వేస్తేనా మాస్టారు?”

❖ వెష్ట్ కాదు. దానికి అనుకూలమైన మానసిక, శారీరక, అలోచనత్వకమైన పరిస్థితి ఏప్పరుస్తుంది.

కానీ ఆ భగవద్గీతలోనే చాలా చోట్ల గ్యారంటీ ఇస్తారు, సువ్యోమీ గాబరాడకు, నేనున్నాను.

తేపాపుతం గ్రంథట్టి క్షుమ్ముపుంచార్పాగిత్

థకెచు న రచితిథ్య పుయ్యోఽంచచేక్షామ్. (భగ్. 12-7)

ఓ అర్ధనా! నాయందు లభ్యమునుచేల్చిన అట్టివాలని ముత్సురూపమను తఁ సంసార సముద్రము సుండి నేను కీష్టముగ బాగుగ లేవచియుచున్నాను.

అభ్యోజ్యిక్తయ్యై కొం యే ఇకో ఠర్పుచూపై

తేపాం నిత్యాయిచ్ఛర్తిం యేగ్జ్యేషుం ఏర్పల్వుతం (భగ్. 9-22)

ఎవరు ఇతర భారతులు లీరివారై నస్సుగూర్చి ఉంలించుదు ఎదతెక క్షూరించుచున్నారో. లల్పమై నాయందే నిష్ట గ్రహయుండు అట్టివాలయుక్త యోగ క్షీపములను నేను పించుచున్నాను.

యోగ్జ్యేషుం ఏర్పల్వుతం - వాళ్ళ యొక్క యోగాన్ని క్రేమాన్ని కూడా నేనే పించాను.

ఆ మాట అర్థం ఏమైనా మీరు ఆలోచించారా?

“మహ్య నన్ను తప్ప ఇంకేం ఆలోచించకు!”

అప్పుడు నీ యోగము, నీ క్రేమము యొక్క బాధ్యత ఎవరిది?

ఆయనది. అది అర్థం చేసుకోండి.

యోగివిద్యకు మీకు కావేలసంచి ఒకటే, దూకే సాధ్యాసీం తావాలి. దూకేయోగులాలి

“యోగము” అనే పదాన్ని మనం చాలా చవక బారుగా వారుతున్నాం. దాన్ని బిజారుపాలు చేసేశాం.

❖ ఆధ్యాత్మిక సాధనలో మానవియ చేతనత్వం యొక్క పరాక్రష్ట యోగము.

మనం మనమ్యలుగా పుట్టాం. జంతూనాం నరజన్మ దృఢబం అన్నాం. ఆ మనమ్యలుగా పుట్టినటువంటి మానవులలోనే అనేక జాతులు, అనేక వర్గాలు, రకరకాలుగా చెప్పుకుని వచ్చారు.

చేతనత్వ స్థాయిల్లో ఇంక అంతకంచే ఎక్కువ స్థాయికి వెళ్లేనటువంటి ఖుషిస్థాయిని కూడా మళ్ళీ 5 రకాలు చేయగలిగారు.

* ఖుషి, మహార్షి రాజర్షి బ్రహ్మర్షి దేవర్షి.

ఖుషిత్వం రావాలంచే, యోగస్థితిలో ఉండాలి.

యోగస్థితిలో ఉన్న వ్యక్తి అన్నా, ఖుషి అన్నా ఒకటే.

ఇంత అత్యధికమైనటువంటి స్థాయిలో ఉన్న చేతనత్వానికి తీసుకుని వెళ్లి మార్గాన్ని చివరికి ఎక్కుడికి తీసుకొచ్చాం మనం? “ఒక మంత్రాన్ని జపం చేసుకుంచే చేస్తేస్తుంది. యిణ్ణం చేస్తే వచ్చేస్తుంది.”

అంత తల్లిగా రాదరి.

కానీ అసంభవమా? అసంభవమేమీ కాదు. ఆ కిటుకు తెలియాలంచే. తెలిస్తే సులభమే. ఇంక అది అరుగుఱున్నా మీకు ఉపయోగపడుతుంది.

సైకిల్ త్రైక్ టుం వచ్చినవాడు ఎత్తుడినై వెళ్లాలంచే, సైకిల్ ఉండాని అదుగుతారు. రానివాడికి సైకిల్ ఉన్న రాన్ని వాడు ఏం చేసుకోలేదు. అలాగే కారు, స్కూటరు, ఈత కొట్టటం.

మరి ఈత కొట్టటం సులభమా, కష్టమా? వచ్చిన వాడికి దాలా సులభం. రాని వాడికి ఇంక అంతకంచే కొంపలు అంటుకుపాయే పరిష్కారం ఉందదు.

ఒక పదవలో* ఒక పండితుడు, ఒక పదవవాడు వెలుతున్నాడు. రామకృష్ణ పరమహంస చెప్పాడి కథని. పండితుడు నోరు మూసుకని కూర్చోలేదు కదా! పండితుడు అంచేసే అర్థం, వాడు నోరు మూసుకని కూర్చోలేదు అని. ఎవ్వదూ లేదు పదవలో, పదవ వాడితోనే మాటల్చుతున్నారు.

“ప్రమయ్య నీకు లెక్కలొచ్చా?” “రావు.”

అసలు ఆ పండితుడికి బుద్ధుండలి కాని, ఎలా పస్తాయనుకున్నారు? కానీ పండితులు అలాంటి ప్రశ్నలే అదుగుతారు. సరే, లెక్కలు రావంచే, “వేళ్ల, నీ ఒన్ ఊర్కు లైఫ్ వేస్తుయిపోయింది” అన్నాడు.

“సరే, కెవిట్టి వవ్వు?” “రాదు.” ఇంకాక పని ఊర్కు సోయిందన్నాడు.

“ఫిజ్క్స్ వవ్వు?” “రాదు.” 3 వంతుల జీవితం పోయింది అన్నాడు..

ఈ లోపల తలపాన వచ్చింది.

ఆప్పుడు పదవవాడు అగిగారు, “ఈత వవ్వు?” “రాదు.”

“నీ ఖర్చు నీ పూర్తి జీవితం పోయింది, నేను పోతున్నను” అన్నాడు, పదవవాడు దూకేశాడు.

యోగవిద్య కూడా అంతి.

మీరు గాబిరావడిపాయి, “మాకేం తెలీదే! మరి ఏం చెయ్యాలి?”

* ఏం లేదు, మీకు కావలసింది ఒకటే,
యాకే సాహసం కావాలి. దూకేయగలగాలి.

ఈత నేర్చుకోవటానికి మీరు దూకగలగాలంటే.
అంతకంటే మీరు చేసేదేం లేదు.

హృద్యశక్తి ఓం జరుగుటుంది?

ఇంక దూకేశాక చేసేదేముంది? అప్పుడు ఆయన వాగ్దానం చేసినా
చెయ్యుకపోయినా, చేసేదేదో ఆయనే చేసుకుంటాడు.

◆ ఇది చాలా గొప్పది అని తెలుసు, దూకలేకపోతున్నామనే ఆ బాధ ఉందే,
ఆ బాధని అర్థాన విషాద యోగము అన్నారు.

ఇది కూడా యొగమే.

ఎంచేతంటే, ఆ బాధ రానంత వరకు అనలు జరగదుగా!

* యోగము అనేది అదేదో చాలా గొప్పది ఉంది. ఆ గొప్పదైన విషయాన్ని
నేను అవాహన చేసుకోవాలి, రాన్ని నేను పాండాలి అనే ఆ ఆవేదన, ఆ
తపస, మీలో బయలుదేరనంత వరకు ఏ సాధన మనం చేసినా కూడా
యోగవిర్య యొక్క మొదటి అదుగు ఇంకా మనం వెయ్యేదని అర్థం.

శ్శి మనమందరం అనేక జన్మల బట్టి ఆ మెట్టు మీద ఉన్నామని.
ఆ మెట్టు నుంచి దూకలేకపోతున్నాం.

మీరు అన్యేషితలో చూసుంటారు, మిగతా ఏల్లలు జంవి చేస్తారుకాని,
మన అనిరుద్ధరాగు భయంలో జంవి చేయటు. అప్పుడు అతని మాస్టర్ మెల్లిగా
దగ్గరకి వచ్చి అతన్ని ఎత్తి విసిరేస్తాడు. ఈత వచ్చేస్తుంది. ఆ సాహసం!

మీ అస్సేలైన్ గుర్తువే మీ మేస్సే

చిన్నప్పులి నుంచి కూడా పాండవులు కష్టపడుతూనే ఉన్నారు. రకరకాలైన
అప్పులు, శాప్పులు సంపాదించుకున్నా వాళ్ళకి మనం అనుకునే మనశ్శాంతి లేదు.

వాళ్ళ పాపం శాంతియుతంగానే ఉన్నారని నా నమ్మకం. కానీ ప్రజల
ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే, వాళ్ళకి రాజ్యం లేదు కనుక వాళ్ళ సుఖంగా లేదు అని.

కానీ వాళ్ళకు రాజ్యం ఉందో, లేదో దేవీ బట్టి తెలుస్తుంది అంటే,
అభివిలో ఉన్నప్పుడే అర్థానుడు ఉంద్రుడి అర్థ సింహపోసనం మీద కూర్చోగలిగాడు.

◆ ఇంద్రుడి యొక్క అర్థ సింహపోసనం మీద కూర్చోగలిగే వాడికి రాజ్యం
ఉన్నట్టు, లేనట్టు?

అందుచేత మన దృష్టికొనికి, యోగవిద్య సాధకుల యొక్క దృష్టికొనా
నికి ఉన్న తెల్కా కొంచెం అర్థన విషాద యోగంలో మీరు అర్థం చేసుకోండి.

అక్కడ మొదటి శ్లోకంలోనే మొత్తం రంగరించి పెట్టేశాడు. త్రైతిలోనే
అర్థాన విషాదయోగంలోనే మొట్టమొదటి ఏం చెప్పాడన్నాడ?

శ్శుర్మాష్టు ఉనాచ.

శ్శుర్మాష్టుడు అంటే మనమే.

ఆ దృష్టికొంటో మీరు భగవందిను చదవండి తప్ప అర్థానుడు, కృష్ణు
మాట్లాడుకున్నారు అని మాత్రం చదవకండి.

అర్థానుడు అంటే నువ్వు. ఎవరు పుట్టకం చదువుతున్నారో వాళ్ళ.
శ్రీకృష్ణుడు ఎవరు? నీ లోపల నుంచి చెప్పేనుటువంటి కట్టి.

చాలా మండి నన్ను అదుగుతారు, మీ గురువు ఎవరని?

శ్రీరామశర్య ఆచార్య అని చెప్పాను. శుభ్ర తప్ప.

అలగే ఎవరైనా ఫలానా ఆయన మా గురువు అని చెప్పానుంటారుకదా, అందరూ అబ్ద్యాల కేరులే. పరమ అబ్ద్యాల కేరులు.

ఎంచుపల్లి లడ్డం?

మీకు నచ్చుకపోతే వాళ్ళు చెప్పిన మాట వినరు.

గురువు అంటే గురువు మాట వినాలికదా!

సీరు ఎంరి మాట వింటున్నారు?

మీ మనస్సు యొక్క మాట వింటున్నారు.

గురువు మాట ఎక్కుడ వింటున్నారు మీరు? నిజం చెప్పండి? ఒకవేళ విన్నారే అనుకోండి, అంటే మీ మనస్సు ఆయన చెప్పింది వినటానికి ఒప్పుకుంది.

◎ అంటే అనలు గురువు ఎవరు? మనస్సు.

అందుచేత భాహ్యంగా ఉన్న గురువు జోలికి వెళ్ళకండి. ఎంచేతంటే, ఆయన చెప్పింది మీకు నచ్చితే, అది మీదే.

కెమిట్లే చదివినవాళ్ళందరూ కెమిట్లేలు అని చెప్పటంలేదా! డాక్టరీ చదివిన వాళ్ళందరూ కూడా డాక్టరీ. అదే విధంగా యోగావిద్య చదివిన వాళ్ళందరూ కూడా ఒకటి చేతనత్వము కలిగినటువంటి గురువులు.

ఆ స్థాయికి ఏది వెశుతోండి? మీ మనస్సు వెశుతోండి.

ఆ సుఖాన్ని తీసుకుంత ఎలాండి భూతిలో ఉండి ఉండ,

ధృతరాష్ట్ర ష్టీతిలో ఉండి.

ధర్మకేత్తంలాం విర్మాతినే ఆ గ్ర్హిత్తేత్తాలు సీండి బయటపేండి!

ధృతరాష్ట్ర ష్టీతిలో ఉన్న మనస్సు ప్రశ్నాస్తాంది. ఏమని ప్రశ్నాస్తాంది?

ధృతరాష్ట్ర ఉనిచు:-

ధర్మకేత్తి కుమాశ్శతీ గుప్తాశి యుయుభుక్షః

ఉపుక్షః పాత్మాకేష్టే క్షిమశర్వత ధంబయః.

ధృతరాష్ట్ర ఉనిచు - ధృతరాష్ట్రము, అంటే, మీరే అదుగుతున్నారు. ఏమని,

ధర్మకేత్తి - ధర్మకేత్తంలో,

ప్రశ్నాస్తి - పనిచేసేటువంటి క్షేత్రంలో,

గుప్తాశి - యుద్ధం కేంసం జేరినటువంటి వ్యక్తులు

క్షిమశర్వత - ఏమి చేశారు?

ఈ పరిష్కారమై మీది, మనది, ప్రతీ సాదకుడిది.

శ్రీ పరిపూర్వమైనటువంటి ఆత్మ సమర్పణ చేతకానంత వరకు ఈ మొదటి శ్లోకంలోనే ఉంటాం మనం.

అర్థాన విషాద యోగం యొక్క మొదటి శ్లోకమే అందరికి గతి.

ఎంచుపల్లి సౌంధి శ్లోకమే గలి?

ధర్మకేత్తి అనగానే మనకేం గుర్తిస్తుంది, హిందూ ధర్మం గుర్తిస్తుంది. లేకపోతే బొధ్యధర్మం, క్రిష్ణానిటి, ఇలాగ ఉన్నాయికదా ధర్మాలన్నీ.

ఆ గుర్తిస్తాయి.

కానీ ఇవన్నీ ధర్మాలు కావు అని భగవద్గీత చెప్పుంది. మీరు దీన్ని ధర్మం అనుకుంటున్నారు, గంగలో దిశిపెతున్నారు. ఇవన్నీ ధర్మాలు కావు.

భారతీయ సాంప్రదాయంలో ధర్మం అనేదానికి ఒక కండిషన్ పెట్టారు.

ఓ ధర్మం ఎలా ఉండవాటి,

అశారుభేయం అయితుంజాలి.

మనిషి ద్వారా ఆపోధించబడినటి కాకూడద్దు.

చాలా జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోంది, మీకు విజ్ఞాదం అందువల్ల వస్తుంది.

రాములవారిని ఎవరో ఏదో అన్నారు. రాముల వారు మనకు ఆరాధ్య దైవం కనుక కేవం వచ్చేసింది. రాములవారు ఆరాధ్యదైవం కని వాళ్లకి ఆ మాట అంటే ఎలా ఉంటుంది? చాలా అనందంగా ఉంటుంది.

ధర్మం ఓం చెప్పుంది లంటీ,

అందంకి ఒకేఇగ ఉండాలి.

బతెలిగ లెకపోతే అలి ధర్మమే కాదు.

ఉప్పు ఉప్పగానే ఉంటుంది. అది దాని ధర్మం. పంచబార తియ్యగా ఉంటుంది. అది దాని ధర్మము. నిప్పు ముట్టుకుండే చల్లగా ఉంటే, కచ్చితంగా అది నిప్పు కాదు. నీళ్లు, ముట్టుకున్నారు, తడి తగలకపోతే అవి మయసభలో నీళ్లుయుంటాయి. అప్పుడే కదా నీళ్లు లేకపోయినా నీళ్లు ఉన్నాయనిపిస్తుంది.

ధర్మము అంటే ఏమిటో అర్దమపుతోందా? ఈ ధర్మం గురించి అలోచించండి. మొదట ఈ అవగాహనకి రండి. మీరు హిందువులా, క్రిస్తియన్లా, ముస్లిములా, జైనులా, ఇవన్నీ కూడా ధర్మాలు కాదు, మతాలు.

* మతాలను పట్టుకుని ధర్మాలు పేరిట గాబరావపి కొట్టుకు చెస్తున్నాం.

వివేకానంద భక్తచే ప్రాశాదు, ఇప్పటికి ఇంకా చాలా అయ్యింటుంది. రెండు మహాయుద్ధాలలో పారినటువంటి నెత్తురు కంటే, ధర్మం పేరిట పారిన నెత్తురు పది దిట్టు ఎక్కువ అన్నారు. అప్పుడు. మరి ఇప్పుడు?

ఎంపువల్ల లలా ఉరిగంటి?

మన గుర్తితనం వల్ల.

ఆ గుర్తితనానికి “దృష్టరాష్ట్రత్వము” అనే క్రొత్త పేరు పెట్టుకుందాం.

మనులో ఉన్నటువంటి ధృతరాష్ట్రత్వము ఇంటుంటే,

ధర్మాన్ని నియమాలలో ఏరుకుంటాం.

ఎలాంటి భయమాల్లో వేటక్కుండాం?

మనిషి వ్యవర్ధకెన్న నియమాల్లో వేతుక్కుంటాం.

మనం చేసే మొట్టమొదటి ధృతరాష్ట్రత్వం అది.

ముందు అది వదులుకోవాలి. ఆ దైర్యం రావాలి మీకు.

అర్థము అదే తప్పు చేశారు. యుద్ధానికి రెడి అయి వచ్చేశారు. నాతాత మీద, గురువు మీద, బంధువుల మీద నేను బాణం ఎలా వేస్తాను అన్నారు.

వేస్తే కులక్రయం అయి పోతుంది అన్నారు. లుట్టింటోస్త తీయజా అసలు మనకి పిండప్రదానం చేసేవాళ్లే ఉండరు పో అన్నారు.

* మొదటి లెక్కర్ కొచ్చేశారు. గురువుని నేరు విప్ప నివ్వలేదు.

40 కోల్లో వాయిస్తారు గురువుని.

టాన్ లవంతా ఇబ్బి?

మార్గరవ సిల్పతమైనటువంటి సీక కాల్చే ధర్మాలు.

బాటికి కిమీ కిలువ లేదు.

ఆ విలువలు మీరు ఏర్పర్చుకుంటే ఉంటాయి.
ఏర్పర్చుకోవాలె ఉండవు.

చాలా చెట్ల పెళ్ళికండే ఘనంగా వదుగు చేస్తారు. ఇప్పటికీ కొంతమంది చేస్తున్నారు. అందుకే జింగ్‌గ్లో వాళ్ళు దానికి త్రైడ్ మేరేజ్ అని పేరు పెట్టారు. త్రైడ్ మేరేజ్ అంటే లాడుతో పెళ్లి చేసుకోవటం అని. చేశాక ఆ లాడు నీపు గోక్కోవటానికి పనికొస్తుంది. ఇంక దేనికి పనికిరాదది. దానికి ఎందుకంత ఖర్చు?

ఇంకా ర్షుతకిష్టర్థం.

ఇంతోటి ఆ లాడు ముక్క కోసం మనం ఎందు కింత ఖర్చు పెట్టాలి అని కూడా అడగం. చేశారు. చేశాక గాయట్రీ చేసుకుంటున్నాడా వారు? చేసుకోవ టంలేదు. మరి ఎందుకు చేస్తున్నాం మన? అందరూ చేస్తున్నారు కనుక.

మన సాంప్రదాయము, మన యొక్క బుముల యొక్క అవగాహన ప్రకారము కనీసము 8 వ ఏట వదుగు అయిపోవాలి వాళ్ళకి.

❖ 8 వ ఏట వదుగు అయిపోతే 24 విచ్చు వచ్చే లోపల వాడు ఆ గాయట్రీ మంత్ర సాధనలో తన చేతనత్వంలోని అనేక ఉచ్ఛస్తాయిలకి జేరుకోవాలి.

ధర్మ శ్రేతరంలో ఏర్పడిన గుడ్డితనంలో వచ్చిన కష్టాలిలి.

అయినుడి విషాదానికి కాదు, మీ విషాదానికి కూడా అదే కారణం.

“నేను చేయవలసినట్టు చేయలేదేమో! ఎడం చేత్తు ఆరతి పశ్చిం ముట్టు కున్నాను! ఇస్టుఁఁఁ చేయాలి?”

❖ ధర్మం అనే పేరుతో మనం చేస్తున్న ఈ కర్కాండలు అన్న గుడ్డిచి.
ధృతరాష్ట్ర ఉవాచ అని ఎందుకు అన్నారు అంటే,
గుడ్డివాని యొక్క మాటలు అని.

* మన ధర్మం అంతా కూడా గుడ్డిదే.

ఏ ధర్మాన్ని అయినా తీసుకోంది.

మనం గురువుల్ని ఖాలో అపుతున్నాం.

ఈంంగా గురువుల్ని ఖాలో లభ్యత్వాన్ని?

బుద్ధుడు - బౌద్ధ ధర్మము. లైట్ - క్రిస్తియానిటి. మహామ్యాన్ - ముస్లిం ధర్మము. రామకృష్ణ పరమహంస, వివేకానంద, అరవిందో, శ్రీరామశర్మ అచార్య, పీఠ్చు గురువులే కదా!

వీళ్ళందరూ గురువులు అయితే,

మనం గుడ్డివాళ్ళం కాకపోతే మనకి ఒక ప్రశ్న వచ్చి ఉండాలి.

❖ బుద్ధుడు తర్వాత ఎంతమంది బౌద్ధులు బ్రద్దత్వం పొందారు?
ఇంకాక బుద్ధుడు ఏది?

-- రామకృష్ణ పరమహంస ఒక వివేకానందని అందించాడు.
ఇంకాక వివేకానంద ఏది?

ఖాలో పర్వీ కొన్ని లక్షలమంది ఉన్నారుకదా. ఇన్ని లక్షల మందిలో ఆ స్థాయికి ఎదగలేని వ్యక్తులే అందరూ అనా మీ ఉద్దేశ్యం? ఒకవేళ అదే మన ఉద్దేశ్యం అయితే వివేకానంద చెప్పింది తప్పేకదా!

ఈ సాల ఈ పాపిన్నియిల్లి దివైన అన్నారు వివేకానంద.

ప్రతి ఆత్మ భీజరూపంలో భగవంతుడు అయితే రామకృష్ణ పరమహంస, వివేకానంద చెప్పిన మార్పులు ఆ భగవత్త్వానికి చేరువగా తీసుకెళ్ళగలిగేది అయితే, ఇంకాక వివేకానంద ఎందుకు రాలేదు?

ఫాఫ్టేల్చీ - ధర్మక్రిత్తాన్ని మీరు కూలంకపుంగా పరిశిలించండి.

- ❖ రామశత్రువు చాలామంది ఉన్నారు. ఇంకొక రాముడు ఏడి?
- ఇంజనీరింగ్ వదివివాదు ఇంజనీరింగ్ గురించి మొత్తం చెప్పగలిగితే, తిరిగి మళ్ళా వాడు ఎక్కడి వెటుతున్నారు? ఆ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలోనే లెక్షురర్స్ వెళ్ళి అ లెక్షురర్ ప్రక్కన కూర్చుంటున్నారు.
- అంట ఆ విషయంలో వాడు నిష్టాతురు అయితే, తిరిగి అతన్ని ఇంజనీర్ అనే పిలుస్తున్నాం.
- ❖ మరి రామశత్రువు ఇంకొక రాముడు ఎందుకు అవలేకశేతున్నారు?
- కృష్ణబథ్కురు ఇంకొక కృష్ణుడు ఎందుకు అవలేక పాతున్నారు?
- అరవింద్ సాసైటీ నుంచి ఇంకొక అరవింద్ ఎందుకు రాలేదు?
- ❖ భద్రభైతీ - ఈ ప్రశ్న మీకు రావటం మొదలెడితే,
యోగసాధనలో మీరు అదుగు పెట్టినట్టే.
- ఈని ఆ గురుతులు చెచ్చిక ఉన్నం తప్పాడి?
- తప్ప కాదు. ఆ మార్గం పూండ్రెడి పర్యంట్ కండెన్ట్.
- మన దృష్టికొణం తప్పించి.
- ❖ మన దృష్టికొణం ఏమిటంటే, ఇంత అద్భుతమైన శక్తి సంపన్నమైనటువంటి గురువులు, మన కూతురికి పెళ్ళి చేయించటానికి,
మనకి ఉద్యోగం జిప్పించటానికి,
మన అప్పులు తీర్చటానికి, మనం ఇత్తు కట్టుకుంటూ వచ్చే అశ్చంకులు తొలగించటానికి వచ్చారు అని.
- ఇంకొక ర్ఘృతప్రశ్నకు ఇది.
ముందు అది కర్తృ చేసుకోండి.

కురుక్కేత్తంలో తొడా మేసం గ్ర్యాఫిక్స్ మే!

ధర్మక్కేత్తంలో సుశ్రీక్కనం డెంక్స్ పొరకాస్ట్ ఒముండ్స్,

ఇన్ని ఆధ్యాత్మిక సంప్రదాలు ఉన్న భారతదేశంలో ఆధ్యాత్మికత గురించి స్పృష్టమైనటువంటి అవగాహన ఉన్నవాళ్ళు మనకి ఎక్కడా కనిపించరు.

❖ మనకి ఇంకొక గుర్తితనం ఉంది, ఖరుభైతీ.

పాసీ, ధర్మక్కేత్తంలో మనకి అవగాహన తేదు, మనం ఫిలాసఫర్స్ మి కాము, అనలు మనకి దేముడూ వద్ద, దెయ్యమూ వద్ద.

ఏదో నేను బ్రతికున్నాను. ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నాను, పెళ్ళం, పెల్లలు ఉన్నారు, వాళ్ళని పోంచుకుంటున్నాను. అక్కడితో నన్ను వదిలేయండి అన్నారు.

వదిలేశాడు. ఎవడు వదిలేశాడు? శ్రీకృష్ణురు.

పదిలేపి, ఇంకొక త్రుష్ణీహాండు లక్ష్మీడు,

ఖరుభైతీ. “నాయనా, అక్కడ కూడా నువ్వు గుర్తివాడిమే!”

ఎందుకు స్తుత్యు లక్ష్మీ కూడా సుశ్రీవాడినే?

ఇల్లు కట్టుకున్న తరవాత రెపు ఎవడైనా వచ్చి నువ్వు ఇల్లు భార్తి చేసేయ్యాలని గ్యారంటీగా చెప్పాడు అని తెలీస్తే, అక్కడ ఇల్లు కట్టుకుంటారా?

మనం కట్టుకుంటున్నాం. ఖరుభైతీ.

మనకి తెలును గ్యారంటీగా ఎప్పుడే అప్పురు ఇల్లు వదిలి వెళ్ళి పావాలని. ఎక్కడికి వెళ్ళాలో మనకి తెలియదు, అది వేరే విషయం. కానీ గ్యారంటీగా మృత్యువు వస్తుంది, మృత్యువు వచ్చిన తరవాత వెళ్ళిపోవాలి.

మరల అబి మూర్ఖత్వం కాక విమిటి?

భాతిక సుఖాల శ్రీతంలో మీరు చూసుకున్న మృత్యువు తప్పదని మీకు తెలిసున్న తరవాత మీరు చేసే ఏ పని అయినా గ్యారంటీగా లోప్పే అవుతుంది.

బుర్డుడు మారింది అక్కడే, ఆ కురుశ్రీతంలోనే.

- ❖ మొట్టమొదట ఒక రోగిగ్రస్తుడై చూశాడు. నాకు రోగం వస్తుందా? అన్నాడు. వస్తుందన్నాడు. ఒన్ థర్డ్ లైఫ్ అవుట్ అనుకున్నాడు.
- ❖ తరవాత ఒక ముసలాద్ది చూశాడు. నేను ముసలాద్ది అవుతానా? అన్నాడు. గ్యారంటీగా అవుతావు అన్నాడు. టూ ఛర్షిస్ లైఫ్ అవుట్ అనుకున్నాడు.
- ❖ ఈ లోపల ఒక శంక శంక వెళుతోంది. చూశాడు. నేను చస్తునా? అన్నాడు సారధిని. గ్యారంటీగా చస్తావయ్య అన్నాడు.

ఎవడో మంచి సారధి వాడు.

కానీ బుర్డుడు మనలాంటి సాధకుడు కాదు.

బుర్డుడులాంటి సాధకుడు.

- ❖ అయితే నేను ఎలాగూ చచ్చేదానికి ఈ గందరగోళం అంతా ఎందుకు అనుకున్నాడు.

శీ వైరాగ్యం కాదిది, జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోంది.

నేను వైరాగ్యం గురించి మాట్లాడటం లేదు.

బాధ్యతా రాపోత్యం గురించి కూడా మాట్లాడటం లేదు.

మన యొక్క స్ట్రేట్ సైట్ నెన్నెను, మంద చూపు,

ఎందుకూ పనికిరాని బాటి సేకరణలో అర్థం ఏమైనా ఉన్నదా?

నువ్వు దాన్ని ఉపయోగించుకోలేను.

అనంతమైనటువంటి ఈ కాలంలో నీకు కావు అనుభవించాలి, తెలియాలి అనేటటువంటి ఏజ్ ఓ 20 ఏళ్ళక, 25 ఏళ్ళక వస్తుంది. కావు సంపాదించుకుని నిలాక్రూక్స్ గలిగి సరిగి 40 ఏళ్ళ వస్తాయి.

40 ఏళ్ళ వచ్చేసరికి వ్యాధ్యం స్టోర్.

పొకాల్ నాపులు, కళ్ళ జోట్లు, దగ్గలు, ఆయసాలు, అన్న స్టోర్.

- ❖ ఇంతకి నువ్వు సంపాదించుకున్నది ఎవరి కోసం అని?

కురుశ్రీతంలో కూడా నువ్వు గుడ్డివాడివే.

స్కులేష యాయాక్స్ - ఇలాంటి గుడ్డివాట్లు దెబ్బలాటుకి కూర్చున్నారు.

అక్కడ తమాషా అది.

- ❖ కుట్టెత్తి ఓరుఫ్ఫెత్తి - ఇటు థర్యం గురించి ఏమీ రాదు. పోని భాతిక జీవితంలో మీకు ఏమైనా అవగాహన ఉండా? దాని గురించి ఏమీ లేదు.

మన బంధువులతో కాని, మన స్వీహితులతో కాని, మన పెళ్ళాం పిల్లలతో కాని, మన పై ఆఫ్సెన్స్‌లతో కాని ఎంత వరకు మెలగాలి అనేది తెలియదు.

- ❖ కొపం వచ్చిందా, ఎదులీవాడు ఫినిమీ! ప్రేమ వచ్చింది. అప్పుడూ ఎదుటి వాడు ప్రేమలో భిన్నమై ఏదొచ్చినా ప్రమాదమే. అక్కడ గ్రుడ్డితనమే.

మన బంధువులలో, మన జీవితాలలో మృత్యువు కచ్చితంగా మనకు ఎప్పుడో అప్పుడు వస్తుంది. ఇవాళ కాకపోతే రేపు, రెపు కాకపోతే ఒక 70 ఏళ్ళ తరువాత గ్యారంటీ అన్నప్పుడు ఏ పనికి మనం ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలి?

- ❖ దేనికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలి అనేటటువంటి ఒక నిరంతర మధున మీలో స్టోర్ అయితే, దాన్ని అర్థున విషాదయోగం అంటాం.

